

ministeren mener, at der har været det og det Djemed, noget, der ikke ligger i selve Gerningen, den kan være udført tilfældig, af Mangel paa Uagtsomhed eller af mange andre Grunde. Ogsaa der savner jeg den allertarveligste Garanti mod Vilkaarlighed, mod, at vedkommende Mand kan komme til at lide under et ganske uletterretteligt Skøn, som ikke vil blive foretaget i disse Tilfælde af Finansministeren personlig. Det vil selvfølgelig ikke komme til at foreligge saaledes, i Regelen vil Finansministeren selvfølgelig ikke have andet at gøre end at holde sig til en eller anden underordnet Autoritet, som undersøger Sagen og giver Indberetning, men denne Usikkerhed i Bestemmelsen i § 2 gør, naar man henfer til, i hvilken Grad vedkommendes hele timelige Belsærd staar paa Spil i disse Sager, Loven ganske uunlig. — For Resten kan jeg ikke lade være at fremhæve, naar jeg her taler om § 2, at Finansministeren i § 17 jo i Virkeligheden har fuldstommen Hjemmel til at bestemme alt, hvad der staar i § 2, og som Landstinget havde faaet grunne megen Uvejlighed med at faa ind i Loven. Finansministeren kunde ikke faa disse Bestemmelser drevet op til 10,000 Kroners Bøde, men vil han lade sig nøje med 5,000 Kr., kan han efter § 17 anordne en hvilken som helst Kontrolforanstaltning, som han maatte finde for godt. Disse Kontrolforanstaltninger i § 2 kunde Finansministeren, naar han vilde have nøjedes med 5,000 Kroners Bøde, selv have truffet, og vi kunne vente i Fremtiden, naar Loven kommer til Udførelse, og lignende Tvivlsspørgsmaal opstaa, som her er Tale om, at Finansministeren træffer aldeles lignende Indskrænkninger i Borgernes almindelige Frihed i Henhold til § 17. — Endnu skal jeg med Hensyn til Straffebestemmelserne i §§ 14 og 15 gøre opmærksom paa, at de ere affattede paa en fra den almindelige Redaktion i lige Tilfælde noget forstellig Maade. Der er i § 14 en Straf for den, der forfølgelig foretager de og de Handlinger, som der ere omtalte, naar det sker i den Hensigt at besvige Statskassen, og i § 15 er der Straf for uagtsomme Handlinger af samme Art, men der er ingen Steder Straf for forfølgelige Handlinger, som ikke have den Hensigt. Det kunde nok være værd at vide, hvorledes det skal gaa den der forfølgelig overtræder disse Forbud, som omhandles i § 2, men som ikke gør det for at besvige Statskassen. Man kan godt gøre det forfølgelig uden den Hensigt at besvige Statskassen, thi Forfølgelig foreligger i ethvert Tilfælde, hvor man er sig bevidst, hvad man gør, og er sig bevidst, at det er retsstridigt

— men det kan gøres af mange andre Grunde. Naar han altsaa gør det forfølgelig, med Bevidsthed, men ikke for at besvige Statskassen, skal han saa slet ikke straffes, eller skal han straffes efter § 15? Man maatte vel ifølge Reglerne om Analogi kunne straffe efter § 15 efter Reglerne om Uagtsomhed, men der staar ikke noget om det.

Jeg har kun sjet disse Bemærkninger til de mange andre, der her ere fremkomne i dette og det foregaaende Møde, ikke fordi jeg tror, at disse Bemærkninger ville føre til, at dette Lovforslag bliver forandret, ombygget efter Hensyn, dertil, men jeg har ment det rigtigst, naar vi skulle vedtage dette Forslag og vedtage det en bloo, at vi da ikke gøre det i Blinde, men at de Herrer, som ere her til Stede, have en levende Bevidsthed om, hvad det er, vi staa i Begreb med at gøre. Det synes jeg, at vi skulde hinanden, naar vi ere geraadede i en Situation som denne, ogsaa af den Grund, at jeg synes, det ikke vilde være rigtigst, at de Herrer bag efter skulde kunne sige, havde vi vidst dette, tænkt over dette og set dette, vilde vi sandelig ikke have gjort dette. Jeg tror, at de Herrer, nu have faaet faa meget at vide ved de Foredrag, der her ere holdte baade i Formiddags og i Aften, om Manglerne ved dette Forslag, om Nødvendigheden af mange grundige Overvejelser for at bøde paa det Hastværksarbejde, som i dette Øjeblik foreligger for os, at hvis der overhovedet var nogen Mulighed for, at de kunde lade sig bevæge bort fra den skabne svangre Vej, hvorpaa de befinde sig, maatte de absolut sige: Nej, den Sag kunne vi ikke lade gaa saaledes fra os. Vi maa have Tid til at overveje, have den i Udvalg, gennemgaa den saaledes, som vi her gennemgaa andre Sager, der betros til vor Omfarg. Spørge De mig derimod om jeg mener, at det saa vil ske, siger jeg nej, det har jeg ingen Tro til. Det er jo mig foreklart, at dette Forslag kun for en ringe Del handler om Bl og Bryggere. Det handler jo hovedsagelig om noget ganske andet, om den nye Politik, der føres her i Landet, om det nye Parti, der skal dannes. Det er et Tilbud fra den ene Side eller maasse rettere fra den anden Side Accept paa et forudgaaende Tilbud om Dannelsen af det forenede Højre, som jo for nogle Maanedes siden stod i en ubestemt Taage for de ærede Herrer, som nu ere Medlemmer af denne Konstellation, men som nu er klar og agbenlys for alles Øjne. Naar jeg siger, at det for nogle Maanedes siden endnu var tvivlsomt og ubestemt for enkelte ærede Medlemmer, bygger jeg det